

Bergen zullen wijken,
en heuvelen zullen wankelen...
Maar...!

Sjaak Koppe

Sprekende belevnissen

Een sterfgeval in een winkel; een 'honderdje' ontvangen dat vals blijkt te zijn; een opmerking die een vakantiedag verknoeit...

In dit boekje staan verschillende belevnissen beschreven die we meemaakten in 'onze' levensmiddelen buurtwinkel en tijdens een vakantie in het Oostenrijkse Söll. Ze zijn niet opgeschreven om de gebeurtenissen op zich, of om de mensen die ze meemaakten. Wél omdat die belevnissen Woorden uit de Bijbel zo dicht naar je toebrengen. Alsof ze erdoor opengaan als een bloemknop en ons de Weg wijzen naar onze Hemelse Vader.

Dat het geschrevene tot eer van Hem mag zijn en tot zegen van een ieder die het leest.

Sjaak

Omslag

Het was nog geen maand na het overlijden van mijn vader, in de gymzaal bij huize Norel van Stichting 'Ontmoeting'. (Ex)-gedetineerden met een dak- en thuislozen achtergrond hadden hun 'verhaal' verteld. Toen werd ons, bezoekers, een vraag gesteld: "Wie heeft ook een omslag in z'n leven meegemaakt?" Niemand stak een hand op.

Maar in mij leefde wel dat gevoel van 'een omslag'. Zo heel anders dan de ex dak- en thuislozen die aan het woord geweest waren en met hulp van Ontmoeting een nieuw bestaan wilden opbouwen. Maar toch, een omslag...

Als mensen of 'dingen' je ontvallen die zoveel voor je mochten betekenen... Als 'bergen' wijken en 'heuvelen' wankelen...

Is er dan nog iets dat overblijft? Heb je dan nog grond om op te staan?

De verzameling van de verhalende stukjes in dit boekje zijn in een 'omslag-periode' tot stand gekomen. In meerdere stukjes proef je iets van de omslag. Maar niet zonder perspectief.

Er is iets dat blijft. Of beter 'Iemand'. Bij Hem vinden we een sterke arm, een fundament dat niet wijken zal. Wat ons verleden of heden ook is. Hoe we ook tegen de toekomst opzien.

Dat Hij door het geschreefde op de voorgrond mag komen. Als het Fundament om op te bouwen. Ook als je 'bergen en heuvels' nog onwankelbaar lijken.

Inhoudsopgave

Inleiding: Sprekende belevenissen

Omslag

1. Elk uur is kostbaar!
2. Mist
3. Vals honderdje
4. Echt, of onecht
5. Inbraak
6. Je hoeft niet bang te zijn
7. Simon houdt van u
8. Wat doe je met je rommel
9. "Ik ellendig mens"
10. 1829 meter hoog
11. Nog hoger
12. Tiroler avond
13. 'Ein liebes Wort...'
14. Een onvriendelijk woord...
15. Yesterday
16. Yesterday (2)
17. Bergen zullen wijken... maar...!
18. Laat je maar vallen!

*"Doorgrond mij, o God! en ken mijn hart;
beproof mij, en ken mijn gedachten.
En zie, of bij mij een schadelijke weg is;
en leid mij op de eeuwige weg."
Psalm 139 vers 23 en 24*

1. Elk uur is kostbaar...

Het is ochtend. De winkel is vol klanten en weer gaat de deur open. Er komt een man binnen. Hij pakt een mandje en gaat zijn boodschappen doen. Hoeveel keer zal hij dit al gedaan hebben? Koekjes, beschuit...

Maar dan ziet een personeelslid hoe de man benauwd om zich heen kijkt en de kleur uit zijn gezicht wegtrekt.

Snel wordt er een stoel uit de kantine gehaald. Maar de man is ondertussen al op de beschuitbak gaan zitten, die onder zijn gewicht half wegzakt. Eén van de personeelsleden snelt naar de telefoon om de GGD te bellen. De kassa's ratelen niet meer. Iemand maakt het boordje van het overhemd van de man los. Dan komen de mannen van de GGD. Ze leggen de man op de brancard en brengen hem daarna naar de ambulance. Dan is het voorbij.

Een ieder neemt zijn plek weer in op de werkvloer. De mensen staan weer in de rij bij de twee kassa's, die weer volop ratelen. De tijd gaat immers weer gewoon verder...! Voor die man echter niet. Later horen we dat hij is overleden.

Het kwam plotseling, onverwachts. Natuurlijk, dat kan... Dat kan ook ons gebeuren. En dan?

Wat is de spreuk 'Elk uur is kostbaar' toch veelzeggend!

*Elk uur is kostbaar.
Wacht niet op een tijd
die je beter uitkomt,
want je bent niet zeker
dat je die krijgen zult!*

Veelzeggend voor ouderen, maar net zo goed voor kinderen en jongeren. Ieder uur is kostbaar. Wacht niet...

Waarmee niet wachten? Hard studeren...; promotie maken...; geld verdienen...; genieten van het leven...; of ...?

Vanuit de Bijbel klinkt de roepstem van de Goede Herder tot ons. **“Luister...!”**

Hij roept ons op het **Koninkrijk van God** te zoeken en Zijn gerechtigheid. Waarom Hij ons roept?

Omdat we vanuit onszelf dat Koninkrijk niet zoeken, maar opgaan in ons eigen 'koninkrijk' met allerlei schatten die voor 'het even' zijn. Als een prachtig zandkasteel, tot de vloed komt, of het regenwater erop neer daalt...

Nee, het wordt ons niet toegeroepen om ons onverschillig te maken, of moedeloos. Als je goed luistert, dan hoor je dat Jezus ons wijst op schatten in de Hemel, die *niet* vergaan. Sterker, Hij wijst ons op de HEERE van hemel en aarde Die ons terugroept van onze zelf gekozen wegen die doodlopen!

We worden opgeroepen onze bezorgdheid én onbezorgdheid in Zijn handen te leggen en ons levenshuis te bouwen op Christus, de Heere. Als we naar Hem luisteren en de Weg gaan die Hij wijst, dan staat ons levenshuis vast. Zelfs als ons lichaam sterven gaat.

Om te lezen, uit de Bijbel

Mattheüs 5 t/m 7. De eerste woorden die Jezus in het openbaar spreekt zijn een oproep: “Bekeer u en geloof het Evangelie.”

(Marcus 1 vers 15 en Mattheüs 4 vers 17) Vlak daarna lezen we in de genoemde hoofdstukken de 'Bergrede'. Deze 'rede' wordt weleens 'de Grondwet van het Koninkrijk van God' genoemd.

Welke 'Grondwet' is praktijk in ons leven? Anders gezegd, **“Waar bouwen wij ons leven op?”**

2. Mist

Mist is een bijzonder verschijnsel. Binnen een korte of langere tijd verandert je zicht totaal. De wereld kan in korte tijd opeens erg klein zijn. We maakten het mee toen we op vakantie waren in België. Ons chalet had een ruim uitzicht en in de verte zag je de mooi begroeide bergen.

Het kwam echter voor, dat als je 's ochtends wakker werd en je naar buiten keek, er helemaal niets te zien was van dat mooie uitzicht. Het enige wat je zag was een witte, ondoordringbare waas.

Als je op zo'n moment voor het eerst in je chalet zou zijn, zou je een vraagteken zetten bij de kreet uit de reisgids: "Chalets met een prachtig uitzicht." Er was niets van te zien... Toch was het er wél, ook al zag je het niet.

Je zou dat ook op God kunnen toepassen. We zien Hem niet, maar Hij is er wel. Dat we Hem niet zien, is in de eerste plaats omdat God veel groter is dan een mens en ook niet bestaat in een menselijk lichaam.

Maar daarnaast zijn wij mensen het zicht op God kwijtgeraakt doordat wij, onder invloed van influisteringen van Gods vijand, de duivel, God gingen wantrouwen en Hem ongehoorzaam werden. Daardoor is er als het ware een ondoordringbare mist tussen God en ons ingekomen. Een mist die door ons niet is op te lossen.

Maar er is gelukkig meer te zeggen aan de hand van een ander voorbeeld.

't Is alweer een tijdje geleden dat mijn vrouw en ik op verjaardagsvisite waren. Toen we naar huis wilden gaan zei de jarige, "Ik zou als ik jullie was nog maar blijven. Want het is behoorlijk mistig." Naar buiten kijkend leek het ons echter niet zo heftig en we besloten toch naar huis te gaan.

In de straat waar de auto stond viel het allemaal wel mee. Maar toen we eenmaal de wijk uit waren en we in meer

open gebied kwamen, tja... toen viel het niet meer mee. In tegendeel, het viel vies tegen. Stapvoets reden we verder. Op een gegeven moment geen enkel idee meer hebbend waar we waren. Hadden we maar geluisterd... Hoe vaak heb je dat niet, achteraf... Er gingen aardig wat schietgebedjes in me om dat we veilig thuis mochten komen.

En dan is daar opeens zo'n verhoring op het gebed. Want op een gegeven moment zagen we door de mist heen, vaag licht. Wat bleek? We reden langs het spoor en het licht kwam van een passerende trein. Gelijk wisten we waar we zaten en daarmee ook, in welke richting we verder moesten. We mochten veilig thuiskomen.

Weet u, weet jij, dat God ook aan ons een licht heeft gegeven waardoor de gevolgen van de mist tussen Hem en ons overwonnen worden? Een licht, als het licht van die passerende trein. Waardoor je je situatie leert kennen en ook, waardoor je de weg gewezen wordt naar Huis. Dat licht is het Woord van God, de Bijbel. Weet u, weet jij hoe de Bijbel ook wel genoemd wordt? Gods brief voor jou, ja, hoogst persoonlijk aan ieder mens gericht..

In dat licht ontdekken we nog een ander Licht, dat is Gods Zoon, de Heere Jezus. Hij is mens geworden om het mogelijk te maken dat de mist tussen God en ons verdwijnt, ja, overwonnen wordt en wij mensen weer in vrede met en vanuit God, onze Hemelse Vader, kunnen leven.

Om te lezen, uit de Bijbel

Psalm 119, lees van deze lange Psalm eens vers 1 t/m 3; 105 en 133. Als je je laat leiden door Gods Licht, krijgt je leven een nieuwe start.

Johannes 3 vers 16 t/m 19 en Johannes 8 vers 12. Wat doen we met Gods Liefde en Licht? Leven we er dankbaar uit, of vluchten we er van weg?

3. Vals honderdje

Het was op een zaterdagmorgen toen één van de caissières naar mijn vader toesnelde. Ze had een briefje van honderd in haar hand. “Kijkt u eens naar dit honderdje”, zei ze. “Het ziet er zo vreemd uit.” En inderdaad, als je goed keek, zag het er vreemd uit. Bij het aannemen had ze al getwijfeld. Maar toen had ze niets durven zeggen.

Snel liepen we naar buiten om te kijken of de betaler nog te achterhalen was. Maar helaas was hij al uit het zicht verdwenen.

Het honderdje werd zolang bij de andere gestopt. Maar toen het wat rustiger werd, werden de honderdjes te voorschijn gehaald om nog eens goed te kijken.

Maar... welke was nu de ‘verdachte’? Na goed kijken en vergelijken, zagen we het. De politie werd gebeld en we kregen de opdracht om met het briefje naar het bureau te komen. De uitslag van het onderzoek was: ‘Vals!’

Toen ik later terugdacht aan dit voorval, moest ik denken aan de waarschuwing van de Heere Jezus:

*“En vele valse profeten zullen opstaan,
en zullen er velen verleiden.”*
(Mattheüs 24 vers 11)

Eigenlijk zijn die valse profeten net zo als dat valse honderdje, moeilijk te onderscheiden van de echte profeten. Ze ‘sluipen’ sluw rond binnen en buiten de kerk en **schijnen** echte profeten in dienst van God te zijn. Maar ondertussen... Ze gaan steeds verder in het ondermijnen van het Woord van God en trekken steeds meer mensen af van het verloochenen van zichzelf én van het volgen van Jezus Christus. Voorbeelden?

○ De historiciteit van de Schriftgegevens wordt in twijfel

getrokken. Vooral dán, als het gaat om de werken van God, die *wij* voor onmogelijk houden.

○ Normen en waarden die de HEERE ons in Zijn Woord geeft, worden als ‘voorbij’ beschouwd als *wij* het nut ervan niet meer zien (willen).

○ Dat Jezus de enige Weg terug is tot onze Oorsprong, de Schepper van hemel en aarde, wordt ontkend. Alle religies zouden een stukje van de waarheid zijn.

En helaas... zo velen hebben het niet in de gaten! En het verkeerde blijkt nog steeds begerlijk...

Om te lezen, uit de Bijbel

Genesis 2 vers 16 en 17 / Genesis 3. Hier lezen we hoe de slang, (de van God afgefallen engel die duivel of satan wordt genoemd) de woorden van de HEERE verdraait en de zonden begerlijk voor ogen stelt. Ook vandaag de dag doet hij dit op veel manieren. Binnen en buiten de kerk. De gevolgen zijn catastrofaal. Jakobus brengt dit scherp onder woorden in zijn brief. (*Jakobus 1 vers 12-27*, met een streep onder vers 13-16). Uit dit stukje blijkt trouwens dat naast de duivel, ook de wereld en onze eigen gevoelens ons tot zonden kunnen verleiden. Maar de Bijbel wijst ons ook de weg van Verlossing!

Efeze 5 vers 1-21. Laat je niet verleiden tot het kwade, maar blijf (of kom!) in het Licht van Christus.

Efeze 6 vers 10-20. Op meerdere plaatsen in de Bijbel worden we opgeroepen om te **waken!** In dit Bijbelgedeelte krijgen we er zelfs een speciale wapenrusting voor aangeboden. Heeft u die aan? Werk je daarmee? Of laten we onszelf misschien liever voor de gek houden met ‘een vals honderdje’?

4. Echt, of onecht

Misschien vraagt u zich na het vorige stukje af, hoe je nu kunt weten of je met een ware of valse profeet te maken hebt.

Eigenlijk gaat dat op dezelfde manier als met dat honderdje. Toen de caissière het honderdje van de klant ontving en ze het door haar vingers liet gaan, kreeg ze argwaan. Ze keek er nog eens goed naar en kreeg het idee dat er iets mis was. Er was sprake van **oplettendheid**.

Zo ontdek je ook de ware en valse profeten. Door goed naar ze te kijken en te luisteren. Hoe leven ze? Wat zeggen ze?

Maar misschien komt er een vraag op: “Wie beslist er nu uiteindelijk of een profeet echt of onecht is? Waar of vals?”

Voor het antwoord gaan we nog een keer terug naar ons voorbeeld. De caissière **vermoedde** dat zij een vals honderdje had ontvangen. Wat deed zij toen? Zij ging ermee naar de chef. Hij kon haar vermoeden noch bevestigen, noch ontkennen. Daarom werd de politie ingeschakeld. Deze besliste dat het briefje vals was.

Hoe kon de politie deze uitspraak doen?

○ Zij weet heel goed waar ze op moet letten. De gegevens daarvoor zijn haar verstrekt door de geldmakers van de Nederlandse Bank.

○ Zij heeft materiaal ter beschikking om bankbiljetten ‘door te lichten’.

In het geval van ware of valse profeten, is het de Bijbel die ons zegt: **‘echt óf onecht!’**

We ontdekken in de Bijbel dat het ‘doorlichten’ van profeten in de tijd van de apostelen al nodig was. Zo moest Paulus waarschuwen voor mensen die de lichamelijke opstanding

in twijfel trokken, of de rechtvaardiging door het geloof min of meer wilden inwisselen voor rechtvaardiging door het doen van de werken, die de wet voorschrijft. Vanuit de feiten en vanuit het geheel van de Schrift, worden de dwalingen door Paulus weerlegd. (*1 Korinthe 15 en de Galatenbrief*)

Daarom is het zo belangrijk om te doen wat dat eenvoudige kinderlied zingt:

*“Lees je Bijbel,
bidt elke dag,
opdat je groeien mag!”*

Om te lezen, uit de Bijbel

Mattheüs 4 vers 1-11. We lezen hier hoe de duivel de Zoon van God probeert te verleiden tot zondigen. Maar Jezus bleef staande!

We ontdekken hier hoe belangrijk het is om de betekenis van de woorden van de Bijbel steeds in het geheel van de Boodschap van de Bijbel te zien. Want nog steeds probeert Gods vijand ons, zelfs met Bijbelwoorden, op het verkeerde been te zetten;

2 Korinthe 11 vers 1-15. Er zijn mensen die Paulus en zijn Evangelieprediking in een kwaad daglicht willen stellen. De inwoners van Korinthe blijken gevoelig te zijn voor die mensen. Daarom waarschuwt Paulus de inwoners van Korinthe en ook ons. **“Pas op!** De satan kan zich vertonen als een engel van het licht. En zijn dienaars kunnen zich voordoen als dienaars van Christus.”

Johannes 15. Duidelijk komt in het beeld van de Wijnstok naar voren, dat we in het groeien niet op onszelf worden teruggeworpen. In de Wijnstok Jezus Christus ligt onze kracht en vruchtbaarheid.

5. Inbraak

Waarom reageerde mijn vader niet op mijn tikken op de winkelruit? Het was een uur of acht in de morgen en hoog tijd voor mij om naar school te gaan. Daar had ik wel mijn fiets voor nodig die in het magazijn stond. Maar hoe hard ik ook tikte en bonkte, mijn vader kwam niet te voorschijn.

Opeens werd mijn aandacht getrokken naar de sigarettenrekken boven de kassa's. Ze waren leeg, helemaal leeg. Vreemd! Toen viel mijn oog op nog iets anders, de omlijsting van de deurruut was weg! De ruit stond los in de deur.

Mijn vermoeden werd bevestigd door mijn vader die eindelijk met mijn fiets naar voren kwam. Er was ingebroken. Alle sigaretten en, naar later bleek, ook alle koffie, was verdwenen. De politie was ondertussen gebeld.

Als zoiets je overkomt, worden de woorden van de Heere Jezus uit Lukas 12 vers 39 en 40 wel heel erg sprekend:

*“Maar weet dit, dat, indien de heer des huizes geweten had,
in welke ure de dief zou komen,
hij zou gewaakt hebben,
en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven.
Gij dan, weest ook bereid;
want in welke ure gij het niet meent,
zal de Zoon des mensen komen.”*

Duidelijke taal toch? Als mijn vader van tevoren geweten had dat inbrekers het op zijn zaak gemunt hadden, dan zou hij zeker 'op wacht hebben gestaan' en de politie hebben gewaarschuwd. Maar een dief komt altijd onverwachts...!

Zo zal de Heere Jezus ook onverwachts terugkomen naar de aarde. Maar..., niet onaangekondigd!

Als Hij komt, hoe zal Hij ons dan vinden?

Om te lezen, uit de Bijbel

Mattheüs 25 vers 1-13. Jongen of meisje, man of vrouw, op welke maagden lijken wij? Op de wijze, of de dwaze?

Marcus 14 vers 32-42. Of lijken we misschien op de verwarde en vermoeide discipelen, die niet meer waken en bidden konden?

2 Petrus 3. Of horen we misschien (onbewust?) bij de mensen die spotten met de vervulling van de belofte van Jezus' wederkomst? Ontdek toch waarom Hij **nog niet** wedergekomen is!

6. Je hoeft niet bang te zijn

Op een dief zitten we niet te wachten. In de eerste plaats omdat een ander gewoon van mijn spullen moet afblijven! Ja toch? De Heere God spreekt hierover in de Tien Geboden duidelijke taal: "Gij zult niet stelen!" Op welke manier dan ook.

Maar er is denk ik nog wel een andere reden waarom we niet op een inbreker zitten te wachten... **Angst!** Je zult toch maar 's nachts wakker worden en 'iets verdachts' horen! We kunnen, jong en ouder, 'op het droge' heel stoer vertellen wat we zouden doen als... Maar als het donker is..., als je in de nacht opeens iets vreemds hoort...

Het is meer dan één keer voorgekomen dat ik als kind 's nachts wakker werd van het geluid van een brekende winkelruit. Als kind voel je je dan alles behalve veilig. Je vader moet gaan kijken wat er aan de hand is...

En al heeft er nooit iemand mijn vader opgewacht, toch..., als je 's nachts iets hoorde, voelde je je niet echt op je gemak.

Maar als het nu gaat om de komst van de Heere Jezus... Hij komt niet om iets van ons te stelen... En Hij komt ook niet om ons kwaad te doen... Over Zijn eerste komst lezen we in Johannes 3 vers 17:

"Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden!"

Is dat een reden om bang te zijn voor de wederkomst van Jezus?

Mogelijk is er angst vanwege **onzelf!** Als we misschien dingen gedaan hebben buiten het Licht van Christus. Dat we de duisternis soms liever hadden dan het Licht.

Wel gedoopt misschien, kind van het verbond, maar afgedwaald. In het groot, of in het klein.

Of de roepstem van God, die hoe dan ook tot je kwam, steeds maar weer weggewuifd. Met wat voor een argumenten dan ook.

Maar nu mag je nog in de tijd leven waarin je met je duisternis in het Licht mag komen! Zoals de verloren zoon. Wees dan niet bang. Praat je zonden niet goed. Maar ga tot Jezus en bid dat Hij je schoon wast met Zijn dierbaar bloed!

Zo door Hem verzoend met de HEERE, gaan we verlangen naar die onbekende dag en bidden we: "*Ja, kom, Heere Jezus!*" (Openbaring 22 vers 20b)

Om te lezen, uit de Bijbel

Lukas 15. De farizeeërs en schriftgeleerden klaagden er over dat Jezus zondaars ontving en met hen at. Zij vonden dat ongepast. Maar Jezus sprak hun zonden **niet** goed. Ook deed Hij **niet** met hun zonden mee.

Wat Hij **wél** deed? Hij zocht hen op om hen te redden en maakt duidelijk dat de zondaar zich door niets en niemand moet laten tegenhouden om terug te keren tot de Vader. Er is feest in de Hemel als een zondaar zich bekeert!

7. Simon houdt van u

Dit was één van de reclame kreten van het levensmiddelenbedrijf waar mijn vader bedrijfsleider was. In gedachte maakte ik er gekscherend ‘van uw portemonnee’ van. Want daar gaat het in het bedrijfsleven (helaas) toch telkens weer om. Geld verdienen. De potentiële klanten moeten het liefst voor jouw zaak kiezen, om daar hun geld in te wisselen voor jouw producten.

Wat is ‘Houden van’ in het bedrijfsleven? In het groot, en in het klein? Als het geld binnen moet komen? Als de concurrentie steeds harder toeslaat?

Iedere zaak wil de potentiële klanten laten geloven dat zij ‘Het Beste’ te bieden heeft. Of het nu op de prijs gegooid wordt, of op de kwaliteit, het gaat om de verkoop! Om het marktaandeel en de winst.

Is het gevaar dan niet groot dat het ‘Houden van’ vervuilt? Niet **echt** is? Dat er steeds weer gezocht wordt naar ‘beter’, ‘lekkerder’ en ‘gezonder’, met daaraan gekoppeld een hogere prijs en een hogere winstmarge?

Kijk in de koeling van de supermarkt maar eens uit hoeveel soorten yoghurt-naturel u kunt kiezen. Ons ‘probleem’ is: ‘Ik weet niet wat ik kiezen moet’. Elders in de wereld is het probleem: ‘Er valt niet te kiezen’, of er is zelfs niets! En dat geldt niet alleen voor de levensmiddelenbranche.

Wat je als klant daar mee te maken hebt? Het is alles op u, op jou, gericht. Jij moet tot kopen gebracht, of zelfs **verleid** worden. De commercie is er op uit behoeften op te roepen of aan te kweken. En als de markt verzadigd is met artikel X, dan wordt er een nieuw exemplaar van op de markt gebracht met nieuwe, ‘onmisbare’, mogelijkheden.

Is het in onze situatie niet heel erg moeilijk om te leven in gehoorzaamheid aan het Tiende Gebod?

Zelfs al verzadigen wij onze begeerten op een eerlijke manier, zijn we niet veel meer burgers van het werelds koninkrijk, dan van het Koninkrijk van God?

Anders gezegd, houden wij niet veel meer van dat, wat we *kunnen zien en kopen*, dan van *dát*, wat nog *onzichtbaar* is, maar vast en zeker in het geloof?

‘Simon’ bestaat niet meer. Het was trouwens al geen zelfstandig bedrijf meer. Een aantal filialen, ook het ‘onze’, is gesloten en op de gevel van de andere filialen prijkt nu een andere naam.

Bedrijven komen, bedrijven gaan. Artikelen worden op de markt gebracht, maar verdwijnen vaak ook weer.

Trouwens, de mooiste artikelen gaan op, of slijten door gebruik.

Wat wel blijft, wat niet ‘ijdel’ is? ***Het Woord van onze God! Ja, onze God Zelf.***

Zijn Woord spreekt van Zijn blijvende liefde die Hij ons uit genade (gratis) aanbiedt!

Om te lezen, uit de Bijbel

Jesaja 40 vers 1-11. Troost van de Eeuwige voor verdorrend gras en een uitgebloeide bloem;

Jesaja 55 vers 1-13. Wat eet jij, wat eet u?

Johannes 3 vers 14-16. Gods Liefde voor de in zonde gevallen wereld.

8. Wat doe je met je rommel?

Eén van de werkzaamheden in onze winkel was het aan-nemen van lege flessen. Niet echt het leukste karweitje, maar het hoorde er nu eenmaal bij. De flessen moesten bij de ingang van het magazijn op een tafeltje worden gezet, waarna via hoofdrekken het totaalbedrag werd berekend om daarna een bonnetje uit te schrijven. Later kregen we een kassa voor het telwerk en het bonnetje. Maar daar hield de automatisering op.

Dat lege flessen ook door klanten niet echt leuk worden gevonden, bleek wel uit de opmerking die je regelmatig bij het inleveren van de flessen hoorde: "Zo, die rommel ben ik weer kwijt!"

Rommel... kwijt...! Ongeruimd staat netjes. Wie wil dat niet? Als het om lege flessen gaat is dat geen probleem. Voor huishoudelijk afval, versleten meubelen, of sloopafval, evenmin. De Gemeente Reinigingsdienst zorgt ervoor.

Maar als het nu om onze menselijke rommel gaat? De puinhopen die wij zo vaak van, en tijdens, ons leven maken? Onbewust, of meer bewust, al of niet tegen beter weten in? Waar moeten we met die rommel heen? Hoe komen we daar vanaf?

- Je kunt het verstoppen, begraven. Niemand die het ziet!
- Je kunt je schoon (laten) praten. Bijvoorbeeld door 'verzachtende omstandigheden' of door het liberale en autonome denken dat ieder de vrijheid geeft te doen wat je goed lijkt. Als je een ander er maar geen kwaad mee doet.
- Je kunt ook wat onverschillig denken dat het allemaal wel mee valt.

Maar feitelijk zijn dit allemaal **illegale** manieren van vuilstorten. Je wordt er niet vrij van! Om bij het voorbeeld van

e lege flessen te blijven, het is als het inleveren van lege flessen bij de verkeerde winkel. Of als het proberen om geld te krijgen voor flessen zonder statiegeld. Als je dit doet in het flessenapparaat van de winkel waar ik nu werk, gaat er een alarm af.

De Bijbel wijst ons een andere weg om van onze levensrommel af te komen. Sterker: Wijst ons op **lemand** Die klaar staat om onze levensrommel **van ons over te nemen!** Zodat wij er vrij van zijn! Dat is nu **genade!**

En zo mogelijk nog groter is, dat Hij er ook nog 'iets' voor in de plaats geeft: **Nieuw en eeuwig leven!** Een 'vergoeding' die niet door ons, maar door Hem Zelf betaald en verdiend is!

Zijn naam? Jezus, de Christus. Hij nodigt u, jou en mij uit, tot Hem te komen. **Met onze rommel!**

Om te lezen, uit de Bijbel

Jesaja 53. Een profetie over wat er met de Heere Jezus gebeuren zal, en waarom.

Mattheüs, Marcus, Lukas en Johannes. In deze Bijbelboeken lezen we over het leven van de Heere Jezus. We zien hoe Jesaja 53 in vervulling ging.

1 Johannes 1 vers 1 - 2 vers 2. We hebben een Voorspraak bij de Vader. Daarom: belijd je zonden en wandel in het licht!

9. “Ik ellendig mens”

Als kind was ik regelmatig bij mijn vader in de winkel te vinden. Het feit dat we boven de winkel woonden, speelde daarbij een grote rol. Maar ik vond het ook leuk. Vooral toen ik wat ouder was en een handje kon meehelpen. Je voelde je dan een hele ‘Piet’.

In de tijd dat we hyacinten en kerststukjes verkochten, stond ik bij de ingang en vroeg ik aan iedere klant die binnenkwam, of hij of (meestal) zij, dit mooie artikel wilde kopen. Over het algemeen ‘vlogen’ deze artikelen dan de deur uit.

Maar ik kon ook weleens van de wal in de sloot helpen. Ik herinner me dat ik een keer, na sluitingstijd, de limonade stelling aan het ‘spiegelen’ was. Je trekt alle flessen netjes naar voren, zodat het lijkt alsof het hele vak goed gevuld is. Bijna was ik klaar, toen... Juist. Ik stootte een fles om die vervolgens in scherven op de grond viel.

Ik merkte de teleurgestelde reactie van mijn vader. Een liter limonade is best veel als het op de grond ligt. En als er dan nog allemaal glasscherven tussen zitten... Geen fijn klusje als je dat, ouderwets, met een dweil, moet opruimen. Al werd mijn vader niet boos, ik vond het toch vervelend. Je wilt graag helpen, maar maakt er een rommeltje van.

Je proeft in zoiets misschien een heel klein beetje de strijd die Paulus in Romeinen 7 onder woorden probeert te brengen:

*“Het goede dat ik wil, dat doe ik niet,
maar het kwade, dat ik niet wil,
dat doe ik.”*

Je proeft de strijd tussen de bekeerde Paulus en de zonde. Hij haalt zijn schouders er niet over op, met een “pech

gehad”. Hij laat zich er ook niet door in de put duwen met de conclusie “ik stop ermee”.

Wat hij wel doet? Hij dankt God, door Jezus Christus, onze Heere! Want, (Romeinen 8 vers 10):

*“Indien Christus in u is,
zo is wel het lichaam dood om de zonden;
maar de geest is leven om de gerechtigheid.
En indien de Geest van Hem,
Die Jezus uit de doden opgewekt heeft,
in u woont,
zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft,
ook uw sterfelijke lichamen levend maken,
door Zijn Geest Die in u woont.”*

Om te lezen, uit de Bijbel

Galaten 5. Hoe leven wij? Naar het vlees, of door de Geest!

Lukas 22 vers 54-62. Wat ontdekten de discipelen van Jezus in die moeilijke tijd van de gevangenneming sterk, hoe zwak en zondig ze in zichzelf waren. Terwijl Jezus geheel bedroefd was, vielen ze in slaap, in plaats van te waken en te bidden. En Petrus, die zo graag het goede zocht voor Zijn Meester, verloochende Hem. *Toch* gaat Jezus met en voor hen door!

Lukas 11 vers 5-13. Ook wij mogen voort gaan. Niet in eigen kracht, maar door de Heilige Geest. Daar mogen we om bidden.

10. 1829 meter hoog

Söll. Dit plaatsje in Oostenrijk was uitgekozen als onze eerste vakantiebestemming in het buitenland. Aanleiding was het 25-jarig huwelijksjubileum van onze ouders. We reisden met een reisgezelschap dat uit meerdere gezinnen met jongeren van onze leeftijd bestond.

Als je zo voor het eerst de grens van Nederland overgaat en de heuvels van Duitsland richting Oostenrijk bergen worden, dan voel je het in je omgaan, "hoe groot is onze Schepper." Je wordt er stil van.

Nog sterker ervaar je Zijn grootheid als je niet meer in de bus zit, maar door de wijde bergweiden dwaalt. Wat voel je je in de natuur dicht bij God. De bomen, het gras, de bloemen, de vogels, de wolken... zij hebben niet gezondigd!

Op een middag zochten we het wat hogerop met behulp van een stoeltjeslift. Niet iedereen zou het uit zichzelf gedaan hebben, maar vooruit...

Niemand heeft er spijt van gehad. Wat een geweldig gezicht is het als je steeds hoger en hoger gaat. Je ziet steeds meer land, dorpjes, en eenzame huisjes.

Halverwege moesten we overstappen op een eenpersoonsstoeltjeslift. Het werd steeds stiller om je heen. De temperatuur daalde aanmerkelijk. Terwijl het beneden zo'n 20 graden was, vielen er boven kleine sneeuwvlokken.

En als je daar dan zo'n 1829 meter hoog staat... het is onbeschrijfelijk wat je ziet en voelt.

Bergen, begroeid met bomen en gras. Dorpen, enkele huisjes, maar ook besneeuwde bergtoppen. En dan de lucht met wolken...

Al schrijvend moet ik denken aan Mozes. Hij die zo veel heeft meegemaakt met het volk Israël. Wat een geduld is er niet van hem gevraagd?

Hoe ondankbaar was het volk niet dikwijls geweest. En het werd afgereageerd op Mozes. "Een mens van gelijke bewegingen als wij." Wat kunnen wij het goed begrijpen dat hij struikelde... dat hij viel. "Ik zal..." Nee Mozes, "de HEERE zal!"

Mozes, de leidsman, mag het beloofde land op aarde niet in. Maar de HEERE laat hem het land wel zien. Vanaf de berg Nebo. Wat zal hij intensief gekeken hebben.

En dan... moet hij sterven. Zijn taak is vervuld. Is alles voorbij?

Nee! Hem wachtte een ander land, net als Abraham: het hemelse Vaderland. "Door het geloof", zoals we lezen in Hebreeën 11. Mozes heeft zich niet verhard in zijn zonden. Zijn schuld is verzoend. Zo wordt hij in Hebreeën 3 "Een getrouw dienaar" genoemd.

Om te lezen, uit de Bijbel

Hebreeën 3. Er is er Eén die Mozes overtreft. In Hem is er ook hoop en verwachting voor ons. Als wij luisteren naar Zijn stem en in geloof en gehoorzaamheid Hem leren volgen.

11. Nog hoger

Terwijl ik in de enkele stoeltjeslift omhoog ging, zag ik onder mij mijn moeder, zus en enkele andere leden van het gezelschap, die 'halverwege' al hoog genoeg vonden, steeds kleiner worden. Omgekeerd zagen ook zij ons kleiner worden terwijl zij ons nakeken.

Terwijl ik dat zo zag, dacht ik aan de discipelen die, veertig dagen na het Paasfeest, op de Olijfberg stonden en hun Heere en Heiland voor hun ogen terug zagen gaan naar Zijn Vader in de Hemel. Wat een heerlijk moment moet dat voor de Heere Jezus geweest zijn. Maar..., hoe moeilijk voor de discipelen! Ze blijven maar omhoog kijken. Zelfs als een wolk hen het zicht op de Heere Jezus ontnomen heeft. Er zijn twee engelen voor nodig om de discipelen als het ware 'wakker te schudden'. **Dit is het einde niet!** Jezus zal wederkomen.

En er is nog meer!

① Terwijl ik in mijn stoeltjeslift de mensen onder mij op een gegeven moment niet meer zien kon... terwijl de discipelen Jezus niet meer zagen... Bij de Heere Jezus is dat anders. **Hij blijft ons zien!** Sterker, ondanks de hemelvaart zegt Jezus in Mattheüs 28 vers 20:

“En zie, Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.”

Hij laat ons niet los. Hij blijft zorgen en regeert. We ontdekken dat al door de komst van de twee engelen. Maar ook bijvoorbeeld bij de steniging van Stéfanus en bij de bekering van Saulus. (*Handelingen 7 vers 54-60 en 9 vers 1-9*) Deze 'eigenschap' komen we ook bij de Vader tegen. Als bemoediging én als waarschuwing vanuit de liefde.

② Als Jezus tot Zijn discipelen spreekt over Zijn Hemelvaart, dan spreekt Hij ook over de komst van de Heilige Geest.

“De andere Trooster, Die bij u blijft en in u zal zijn.” Door Hem leren we de Heere Jezus zien en Zijn woorden begrijpen. (*Johannes 14 vers 15-29*) Door Hem mogen ook wij getuigen van Jezus Christus zijn. En de Heilige Geest is gekomen!

Om te lezen, uit de Bijbel

Psalm 121. Deze Bewaarder van Israël zond Zijn Zoon, om ons te redden uit de duisternis.

Psalm 94 vers 1-14. Een waarschuwing en bemoediging.

Handelingen 1 vers 1-14. De Hemelvaart van de Heere Jezus.

Handelingen 2 vers 37-47. ○ Hoe treffend ontdekken we dat met het Pinksterfeest het werk van Christus voortgaat. Hij is Zijn prediking begonnen met de oproep tot bekering. Ontdek het antwoord van Petrus aan hen die hem verschrikt vragen: “Wat moeten we doen?”

○ De belofte van de Trooster is ook voor ons. Ziende op de praktijk van de christelijke gemeente toen en nu, is er veel gebed nodig om de Heilige Geest. Ook om de verbreking van onze obstakels die het werk van de Heilige Geest tegenwerken. (*Handelingen 8 vers 51-53 en Efeze 4 vers 17-32*)

2 Korinthe 3 vers 2 en 3. Zijn wij zo'n brief waardoor Christus 'zichtbaar' wordt?

Hebreeën 12 vers 1-15. Om de loopbaan van het geloof te lopen, moeten we het één en ander afleggen en niet zien op onszelf maar op Jezus. Hij is de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof.

Hoe nodig dit is, ontdekken we bijv. bij Petrus, die in eerste instantie in opstand kwam tegen de Weg van de Verlossing door het lijden en sterven van Jezus. (*Mattheüs 16 vers 21-26*) Maar hij liet zich opvoeden. We mogen bidden dat zijn 'geheim' ook ons 'geheim' mag zijn. (*Lukas 22 vers 31-34*)

12. Tiroler avond

“Als je in Tirol bent, dan moet je ook een Tiroleravond meemaken”, zo werd ons gezegd. Als je dat niet deed, dan zou je niet echt in Tirol geweest zijn. Bijna de hele groep besloot om te gaan. Als jongeren gingen bij elkaar aan een tafel zitten.

De zaal was stampvol. De serveersters kwamen handen tekort om de consumpties aan te slepen. Op zich was het best gezellig. Je bekijkt het dansen van de optredende Oostenrijkers en luistert naar hun ‘gejodel’. Leuk. Maar op den duur toch wat eentonig, wat saai. Zonder het met elkaar afgesproken te hebben, begonnen we als jongeren mee te jodelen. En toen er op een gegeven moment een aantal nationale en internationale liederen gespeeld werden, kwam de ‘leut’ pas goed los.

De Denen gingen ons voor, hupsakee, allemaal bovenop de stoelen en banken. Meedeinen op de alom bekende melodieën, zoals natuurlijk ook “Tulpen uit Amsterdam.”

De ouderen van ons gezelschap bleven wijselijk op hun stoel zitten. Sommigen van hen ergerden zich aan die ‘drukke’ jongelui. Niet wetende dat ook wij daarbij waren.

Maar in dit alles dwaalden mijn gedachten op een gegeven moment af naar de woorden van Jezus, die we lezen in Mattheüs 24 vers 37-39:

*“En gelijk de dagen van Noach waren,
alzo zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen.
Want gelijk zij waren in de dagen voor de zondvloed,
etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende,
tot de dag toe, waarin Noach in de ark ging;
en bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam,
en hen allen wegnam; alzo zal ook zijn de toekomst
van de Zoon des mensen.”*

Wat voor een feesten vieren wij hier op aarde?

De folkloristische Tiroleravond was ‘soft’, als we het vergelijken met de disco’s en house party’s van vandaag. Veel jongeren ‘leven’ op die ‘feesten’ en op de muziek die daar gedraaid wordt.

Maar wat, of wie, is het fundament van ons feestvieren?

In de Bijbel lezen we dat Israël veel feesten te vieren had. En die feesten duurden vaak niet slechts één avond of één dag. Er werd ook niet karig gedaan in het eten en drinken. Maar..., op de juiste wijze gevierd, waren het geen feesten die uit de mensen of het volk voortkwamen, maar uit de HEERE, hun God.

Hoe zit dat met onze feesten, uit en thuis, en in de christelijke gemeente?

Om te lezen, uit de Bijbel

Deuteronomium 16 vers 1-17. Het volk Israël krijgt de opdracht om jaarlijks de drie grote feesten te vieren. Het Pascha; Wekenfeest (Pinksterfeest) en Loofhuttenfeest. Proef je bij het eerste feest de verootmoediging, het is de HEERE Die verlost, bij de twee volgende feesten straalt de blijdschap (vanuit de verlossing) door. Tot drie keer toe klinkt de opdracht om ‘Vrolijk te zijn’. Vrolijk, met vrouw en kinderen en allen die bij je horen. Voor het aangezicht van de HEERE. Omdat Hij verlost heeft en het werk van onze handen zegent.

1 Korinthe 5 vers 7 en 8. Welk zuurdesem zit er in onze feesten?

13. 'Ein liebes Wort...'

In ons hotel hing bij de ingang van de eetzaal een bordje met de volgende spreuk:

*“Ein liebes Wort am frühen Morgen
erfreut das Herz den ganzen Tag”*

in het Nederlands:

*“Een lief (of vriendelijk) woord in de vroege morgen
verheugt het hart de hele dag”*

In het Duits vind ik de spreuk sterker over komen. Maar in welke taal ook, het is waar wat in deze spreuk gezegd wordt. En dan komt de vraag tot ons: Wat komt er uit onze mond op de 'vroege' morgen?

Als alles 'voor de wind gaat', is het meestal geen probleem. Maar als we tegen de dag opzien?

Als het niet zo lekker gaat op school, met leren..., of in de omgang met je klasgenoten...

Wanneer het werk je zwaar valt..., of als je je niet lekker voelt?

Misschien heb je zelf wel frisse moed, maar die ander, je broer, je moeder, je kind, je man... niet. En dan 'Ein liebes Wort' te mogen spreken! Ein liebes Wort in plaats van kritiek. Want dat hebben we zo gauw klaar... "Je ziet er ook niet uit..., kun je niet wat vrolijker kijken..., je moet niet zo moeilijk doen hoor..." Of een duw en geprikkelde reacties om 'niets'. Want het valt niet altijd mee op de vroege morgen als het gezin klaargemaakt moet worden voor school, werk, of kerk...

Maar zodra we onze woning verlaten, komen we nog veel meer mensen tegen... die man, dat meisje, die vrouw, die jongen, ... in het trappenhuis; op de galerij; in de trein. De

leraar op school, die collega... die ...

En ook die voor jou 'onbekende'. Misschien wel iemand die alleen woont. Altijd ongetrouwd gebleven, of weduwe, weduwnaar...

Ik kom ze tegen in de winkel, mensen, vol behoefte aan 'Ein liebes Wort'. Heb ik dat? Heb jij dat? Heeft u dat?

Ook voor de mensen die wij wat 'vreemd' vinden? Voor bijvoorbeeld dak- en thuislozen die rondzwerven en er 'niet uit zien'?

Hebben wij 'Ein liebes Wort' voor de mensen om ons heen? Vroeg in de morgen, maar ook in de middag en avond? Laten we het onszelf toch afvragen: "gaan de mensen die mij ontmoet hebben, verheugd verder?"

Om te lezen, uit de Bijbel

2 Timotheüs 2 vers 22-26. Zijn we, jong en oud(er), niet heel vaak 'op onszelf gericht' bezig? Met de begeerlijkheden van... Paulus spoort Timotheüs aan te vluchten van... en te jagen naar...

Over vriendelijkheid zegt hij, dat dat een eigenschap is die hoort bij de mensen die bij de HEERE horen. Vriendelijkheid voor **alle** mensen. Dat je dat niet gewoon 'op zak' hebt, maar er steeds naar moet jagen, bleek ook tijdens de vakantie.

Markus 1 vers 35-39. Waar toch halen we de kracht vandaan om te wezen wie we in Christus zijn moeten?

Van de Heere Jezus lezen we: "*Vroeg in de morgen bad Hij...*" Van daaruit ontmoet Hij mensen, spreekt Hij tot hen en handelt Hij.

14. Een onvriendelijk woord...

Dat het tegenovergestelde van de Duitse spreuk ook waar is, merkten we als groep, toen we tijdens een excursie naar Salzburg mensen van een andere groep in de bus kregen.

*Een onvriendelijk woord in de morgen,
verbittert het hart de hele dag!*

Als jongeren hadden we de gewoonte om in de bus bij elkaar te gaan zitten en met elkaar te zingen. Zo ook op deze dag. Toen ik op een gegeven moment achterom keek, zag ik één van de meisjes van ons gezelschap huilen.

Een mevrouw van de andere groep vond ons geklets en gezang hinderlijk en had haar erop aangesproken. Ze was hier zo beduusd van, dat de tranen te voorschijn waren gekomen.

De vermaning kreeg een averechtse uitwerking. We waren verontwaardigd en staken dat niet onder de busbanken. En toen we de betreffende mevrouw tegen haar groepsgenoten hoorden zeggen dat wij in de disco thuishoorden... tja. We spraken af dat we op de terugweg extra veel zouden zingen. En dat hebben we gedaan, met z'n allen. Behalve 'die andere groep'.

Twee partijen in één bus. Door een onvriendelijk woord in de morgen. Of was het niet verkeerd bedoeld? Was het verkeerd begrepen? Dachten we beiden alleen aan 'ons-zelf'? Het kan best geweest zijn dat de vrouw door ons zingen en praten niet goed kon horen wat de reisleidster af en toe van de omgeving vertelde..., maar dan kun je dat toch wel op een vriendelijke manier zeggen? Wij waren verontwaardigd en lieten dat in jeugdige opstandigheid blijken. Naar een oplossing zochten we niet. Het gevolg was in ieder geval geen 'verheugt hart'.

Maar, wat zou de Heere Jezus doen? Een groot deel van onze groep behoorde tot de trouwe kerkgangers. Op zondag hadden we met velen in de eetzaal een moment met elkaar psalmen en geestelijke liederen gezongen en aan de hand van *Handelingen 2 vers 37-41* overdacht waar wij met de rommel van ons leven heen moeten.

Bij 'levensrommel' denken we vaak aan grove zonden. Maar behoren zulke 'voorvalletjes' er ook niet bij? Als we *Efeze 4 vers 32* lezen... Waren we goedertieren; barmhartig; was er vergeving zoals God in Christus ons vergeven heeft...?

"Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen.", zegt Jezus. (*Mattheüs 11 vers 29*) En wat dacht je van de samenvatting van de Tien Geboden...? Dat doe je dus echt niet uit jezelf als je die naaste niet als je vriend(in) ervaart.

We hebben de omgang met de HEERE nodig. Om 'Ein liebes Wort' te spreken, vroeg én laat, maar ook om je door onvriendelijke woorden van een ander, niet tot zonden te laten verleiden.

Om te lezen, uit de Bijbel

1 Petrus 3 vers 8-18. Wij staan zo gauw, en zo graag, op onze strepen. Maar Jezus roept ons op om liefde en vrede na te jagen.

Lukas 6 vers 32-36. Aardig zijn voor mensen die aardig tegen jou zijn, is niet zo moeilijk. Maar Jezus vraagt meer. Hij mag het vragen. Want Hij ging ons daarin, **voor ons**, voor!

Mattheüs 6 vers 9-15. Vergeving vragen, vergeving geven. Het hart van het 'Onze Vader'. Het 'geven' kan heel moeilijk zijn. Let wel: vergeven is *niet* de zonde goedpraten. We mogen het voor de Hemelse Vader neerleggen en het bij Hem loslaten.

15. Yesterday

Laatst hoorde ik het liedje weer eens op de radio. Ik herkende het van 'vroeger'. De melodie is wat melancholisch. Van de woorden weet ik alleen de eerste regel. Maar die spreekt boekdelen...

"Yesterday, all my troubles seem so far away..."

In het Nederlands, "Gisteren, al mijn problemen lijken zo ver weg..." Of ik de regel goed begrijp, weet ik niet. Maar ik proef erin: "Ik verlang naar vroeger, toen de problemen van vandaag er niet waren."

Er kunnen zich situaties in je leven voordoen, die moeilijk zijn. Ouderdom, ziekte, verlies... Het doet je denken aan de tijd die voorbij is. Hoe goed was het toen. Hoe fijn.

Het kan je doen terugverlangen naar het verleden. Naar de oude, vertrouwde tijd zonder de zorgen van vandaag. Om nog maar te zwijgen van de onbekende toekomst met de 'dingen' die je niet overziet.

Toen onze winkel dicht ging, had de rayonleider er voor gezorgd dat mijn vader vakantie had. Hij wilde mijn vader de 'afbraak' van zijn winkel besparen. Want als je meer dan 24 jaar in dezelfde winkel gewerkt hebt, dan is zoiets best moeilijk. Samen met de andere collega's moest ik echter wel meehelpen de winkel leeghalen. Ik was niet de enige die huilde toen we voor het laatst het winkelpand verlieten.

Het wordt minder, maar regelmatig heb ik gedroomd dat de winkel weer open ging. En dan voelde ik in mijn droom het probleem dat ik nu in een ander filiaal werk. Dat moet dan veranderen. Want ik wil op ons oude stekkie werken. Met mijn vader. Hoewel ik vroeger ook wel mijn best deed, we zouden het nu zeker, samen met nog een paar andere personeelsleden, tot een fijne buurtwinkel maken.

Maar terwijl ik dit schreef was mijn vader ondertussen 79 jaar, en zou zijn gezondheid het werken onmogelijk maken. En als u dit leest is het al meer dan twee jaar geleden dat hij ontslapen is.

Yesterday. Het was zo vertrouwd en goed. Misschien besefte ik dat toen niet eens ten volle. Wat heb ik genoten van die reis naar Söll. Fijne herinneringen vermenigvuldigen zich als ik aan vroeger denk. Ik besef dat het ook heel anders kan zijn.

Maar..., gisteren is voorbij! We mogen met dankbaarheid terugdenken aan de zegeningen die we kregen. Maar als het heden met zijn zorgen ons naar vroeger doet verlangen, waar bouwden en bouwen we dan op? Op de zegeningen, of op de HEERE die de zegeningen gaf en geeft?

De zegeningen gaan voorbij. Maar, zo lezen we in Psalm 102 vers 13: *"De HEERE blijft in eeuwigheid!"* En in de Bijbel mogen wij ontdekken dat Hij sterker is dan de moeilijkheden waar je tegenop loopt! Thuis, in de kerk, op school, in je persoonlijk functioneren. In ziekte en in sterven.

Om te lezen, uit de Bijbel

Hebreeën 13 vers 8. Een tekst vol troost en bemoediging voor de toekomst. Want als Christus gisteren en heden Dezelfde is, en dat ook blijft in eeuwigheid, dan kan en mag ik bij Hem terecht. Met al mijn zorgen, zonden en verdriet. En ook met al mijn dankbaarheid.

Hebreeën 4 vers 14-16. Jezus, de Hogepriester Die medelijden kan hebben met onze zwakheden!

16. Yesterday (2)

Terwijl ik nadacht over 'Yesterday', vermenigvuldigde mijn gedachten zich. Hoe kan een mens met 'gisteren' bezig zijn. Aan 'gisteren' vastzitten. Zelfs als 'gisteren' hele donkere kanten heeft. Denk maar eens aan Israël.

Toen de kinderen van Israël verdrukt werden in Egypteland, zuchtten en schreeuwden ze over de zware slavendienst die zij moesten verrichten. De HEERE hoorde naar hun geroep en zond verlossing door middel van Mozes. Het volk is blij en dankbaar.

Maar..., als de weg van de verlossing anders gaat dan ze hadden verwacht, bijvoorbeeld harder werken in plaats van zichtbare verlossing, is die blijdschap en dankbaarheid snel verdwenen! Mozes krijgt te horen: "Laat ons met rust, we dienen de Egyptenaren wel." Mozes begrijpt het ook niet. Met zijn niet-begrijpen gaat hij echter naar de HEERE.

Bij iedere tegenslag, vlak na de uittocht, in de woestijn, en vlak voor het beloofde land, klinkt, ondanks de zegeningen, het refrein: "*Waren we maar in Egypte gebleven.*"

Na het verslag van de tien verspieters, wordt zelfs het plan geopperd om een nieuwe leider te kiezen die... het volk terug zal brengen naar Egypte! (*Numeri 13 en 14*)

De tien zagen op 'de reuzen' en op hun eigen nietigheid... Conclusie: hopeloze situatie.

De twee anderen, Jozua en Kaleb, ontkenden 'de reuzen' en hun eigen nietigheid *niet*, maar zagen verder, hoger: *op de HEERE*. Conclusie: "we hoeven niet bang te zijn want de HEERE is met ons. Hij zal de overwinning geven!"

Waar strekken wij ons naar uit? Naar het verleden: de vlees-potten van Egypte, de woestijn óf naar de toekomst: het beloofde land?

Tot slot, 'gisteren' kan ons ook onrustig maken. Om wie we waren, of juist niet waren, in woord en in daad. Hebben wij onze roeping wel goed verstaan en vervuld? Naar de HEERE toe, en vanuit Hem naar onze kinderen, ouders en familie toe? Naar de christelijke gemeente toe, en naar allen die 'verre' zijn om ons heen? Zijn wij de leesbare brief van Christus geweest, waar we al eerder over lazen? En hoe volhardend waren we in onze gebeden?

Zoals we o.a. in hoofdstuk 7 lazen, mogen we met al deze zonden en lasten bij de Heere Jezus terecht. Aan de voet van het kruis op Golgotha. En door de Heere Jezus mogen we ook weer tot onze Schepper en Vader gaan en bidden:

*HEERE, doe het kwade teniet
en maak Gij alles wel,
voor tijd en voor eeuwigheid.
Door Uw Genade en Almacht.
Om Jezus' wil.*

Zo mogen wij 'gisteren' loslaten in de handen van onze Hemelse Vader en dat doen, waar Jezus ons toe roept in Lukas 9 vers 62: "De hand aan de ploeg slaan, en niet *achterom* zien, maar *vooruit* zien!" Ziende op Jezus.

Om te lezen, uit de Bijbel

Psalm 51. Wat ons ook drukt van het verleden, we mogen met David meebidden.

1 Timotheüs 6. (Met streep onder vers 12) Was dit niet het probleem van Israël, dat ze wel de belofte wilden, maar niet de strijd van het geloof?

Hebreeën 3 vers 7-4 vers 2 / 1 Korinthe 10 vers 1-13. Israël als waarschuwend voorbeeld.

17. Bergen zullen wijken...

Wandelend tussen de bergen, kun je het je niet voorstellen. Zo groots en hoog. Een uitdrukking zegt: 'Dat staat als een berg!' Maar de HEERE zegt in *Jesaja 54 vers 10 iets anders*: "... bergen zullen wijken, en heuvels wankelen;"

De bergen, waarvoor we op reis gaan naar het buitenland, om te wandelen, of te skiën, staan niet zo vast als dat het lijkt. Trouwens..., wat staat er wel onwankelbaar vast in het leven hier op aarde? Prediker noemt alles *ijdelheid*. Het gaat voorbij.

Als je jong bent, maak je je daar niet zo druk om. Je leeft naar 'de leuke dingen' van het leven toe. Als kind maakte ik begin november vaak een aftelkalender. 27 november, pappa jarig; rond 5 december de pakjesavond, die extra gezellig was als opa en oma erbij waren; Kerstfeest van de Zondagsschool; 26 december, verjaardag van mijn zus en dan Oud en Nieuw, waarbij opa en oma ongeveer om het jaar ook aanwezig waren. Besefte ik toen dat die goede tijd ook voorbij zou gaan?

Als je wat ouder wordt, ontdek je steeds meer dat 'alles zijn tijd heeft'. Dat de goede dingen in het leven 'ijdel' zijn. Nee, niet waarde-loos, maar ook niet het fundament voor je leven. Want vroeg of laat gaan ze voorbij.

Maar...!

In zijn zoektocht heeft de Prediker echter toch 'iets' ontdekt dat *niet* ijdel is. Of beter, *lemand*. Die lemand is God, de Schepper. Hij, Die zegt dat de bergen zullen wijken, en de heuvels wankelen. Maar dat is het einde niet! Er volgt nog een boodschap:

*"maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken,
en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen...
zegt de HEERE, uw Ontfermer."*

"Uw Ontfermer, vanaf ons prilste begin in de moederschoot", belijdt David in *Psalms 139*. Sterker nog: "Al vóór onze geboorte!" Daarom zegt de Prediker: "Gedenk aan uw Schepper in de dagen van uw jeugd." Leef je je leven vanuit Hem, Die het leven geeft?

Zijn ontferming is ook niet voor 'het even', zolang onze levensbloem op aarde bloeit. In *Klaagliederen 3 vers 22* lezen we: "*Het zijn de goedertierenheden des HEEREN, dat wij niet vernield zijn, dat Zijn barmhartigheden geen einde hebben.*"

Barmhartigheden, voor het heden, maar ook voor over de grens van de dood. Niet door onze 'goede staat van dienst', maar door het volbrachte werk van de Heere Jezus. Daarom roept Paulus ons in *2 Korinthe 5* toe:

*"Wij bidden van Christus' wege:
Laat u met God verzoenen!*

*Wie in Christus is, die is een nieuw schepsel;
het oude is voorbijgegaan,
ziet, het is alles nieuw geworden."*

Om te lezen, uit de Bijbel

Johannes 11 vers 1-46. Met een streep onder vers 25 en 26.

Marcus 9 vers 14-29. Laten we in de geloofsstrijd net zo eerlijk zijn als de vader van de maanzieke knaap. Bij de Heere Jezus zijn we aan het goede adres voor de overwinning van ons ongelof.

Johannes 20 vers 24-31. Dit boekje is geschreven met het verlangen dat Johannes in vers 31 onder woorden brengt.

Psalms 103. Dat we met David mogen meezingen, "Loof de HEERE mijn ziel, en al wat binnen in mij is, Zijn heilige Naam. Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden! Loof de HEERE, mijn ziel!"

18. Laat je maar vallen!

Daar hing ik dan. Mijn handen geklemd aan de bovenkant van de muur. Mijn benen bungelend boven de grond... Ik had natuurlijk kunnen omlopen en via de trap naar beneden kunnen gaan... Maar ik was de andere jongens gevolgd, die zich via de muur naar beneden lieten zakken. Daar hing ik dus... Mezelf weer optrekken, kon ik niet. Maar ik durfde ook niet los te laten...

Is het geestelijk vaak ook niet zo?

Als alles voor de wind gaat, dan voelen we ons sterk. Maar als de situatie ons uit handen glipt, hoe dan ook... Voelen we ons dan niet vaak 'bungelen'?

We kunnen onszelf niet optrekken. Maar we durven ons ook niet los te laten. Want wat zal er dan gebeuren?

Hoor de stem van Jezus in Mattheüs 11 vers 28-30:

*“Kom herwaarts tot Mij,
allen die vermoeid en belast zijt,
en Ik zal u rust geven.
Neem Mijn juk op u en leer van Mij,
dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart;
en gij zult rust vinden voor uw zielen.
Want Mijn juk is zacht
en mijn last is licht.”*

Om bij het beeld te blijven, de Heere Jezus staat onder ons 'bungelende' mensen en roept ons toe: “Houd je maar niet langer (krampachtig) vast aan je eigen houvast. Laat het los. Laat je maar vallen. Ik zal je opvangen.”

Met dat 'je laten vallen in Jezus' armen', begint feitelijk het 'bouwen en vertrouwen op het Fundament Jezus Christus, waar we in het slot van de Bergrede al over hebben gelezen (zie hoofdstuk 1). Je stapt zelf van de troon, en laat Hem

jouw Koning zijn.

Met het bouwen op dat Fundament, kun je nooit te vroeg beginnen! En de kracht ervoor? “Die ligt niet in ons, maar in Christus”, zo schrijft Paulus. (2 Korinthe 12 vers 9 en 10)

Zo mogen wij al bouwend, door hoogte- en dieptepunten heen, met David *Psalm 23* leren zingen, en mogen wij ter bemoediging en vertroosting weten wat we lezen in *Deuteronomium 33 vers 27*:

*“De eeuwige God zij u een woning,
en van onder eeuwige armen;
en Hij verdrijve de vijand voor uw aangezicht.”*

*“De God nu aller genade,
Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid
in Christus Jezus,
nadat wij een weinig tijds geleden hebben,
Die volmake, bevestige, versterke en fundere u.
Hem zij de heerlijkheid en de kracht
in alle eeuwigheid. Amen”*

1 Petrus 5 vers 10 en 11